

Zsák

Nem árulok zsákbamacskát. Ellenőrizhető az árum. Ha valaki meg akar ismerkedni velem, minden információ a rendelkezésére áll. Még a lakáscímem is szerepel egyik versemben, szóval, ha valaki meg akarna lépni KORZETTEN, tudja hol kell lesben állni. Minden vállalkozót örömmel fogadok: tekintet nélkül.

Aztán bemászhatunk a zsákba is.

Hiszen mindig veszek 15 darab fekete szemeteszsákot a ROSSMANN-BAN. Ha törik, ha szakad. Mert szeretem, ha tagjaidat van hová DUGNI, miközben a valóság önzáró szalaggal rendelkezik.

Nyivákolok. Dehát tudjátok, ez is csak azért van, mert a szememet kiszúrta a kék, és a zacskómat úgy mozgatom, mintha nem lenne jövő.

Nyivákolok, mert a próféta köpenyén alszom. Miért ne kötnétek össze életemek egy macska belével? Nem vagyok állattartó: én vagyok minden állat.

Lesi Zoltán

Új líra

Gúnyos kritika jelent meg sztárköltőnk új könyvéről, erre rögtön behívták a rádióba, hogy magyarázkodjon „tragikusan rosszul sikerült” verseiről. Kiadója felmondott vele minden együttműködést, a honoráriumát se fizették ki, így nem tudta törleszteni hitelét, és hajléktalan lett. Miután meghaltak

gyerekei a szegénységben,
már annyira nem volt önmaga, hogy sokan
kutyába se nézték. Na, akkor végre
magához tért.

Forrt benne a düh, és megalapította a Szegény Költők
Bandáját. Fegyvereket loptak.
Amikor egyszer eleget ittak, meglátogatták
az ellenséges kritikust. Épp nem volt otthon,
így a gyerekeit, a feleségét és az anyját
végezték ki. A kritikus, aki maga is költő,
az eset után szintén alapított egy bandát,
akikkel gépfegyvert és terepszínű
melegítőt kezdtek hordani.

Minden könyvbemutatón jelen voltak.
Ha egy fesztiválra nem hívták
meg őket, annak következményei lettek.
A sztárköltőnk bandája verset
publikált a politikusunktól származó,
undorító majomról. Olyan felkavaró volt,
hogy a politikusnak ellenbeszédet
kellett mondania. A rendőrség még aznap
letartóztatta mindkét banda tagjait.

A költőbandák megkenték az öröket a börtönben,
és versenyeket rendeztek.
Verseket írtak és szavaltak a cellákban.
Titokban nemcsak a szökésüket tervezték,
hanem a teljes hatalomátvételt is.
Sztárköltőnk a börtönben díjat nyert
egy új versével. Címe: *Jelszó, Pacman*.
Az öröket versikéikkel fizették le,
azok pedig megbíztak a költőkben.
A golyóstollaikkal napról napra a falat kapargatva
kijutottak celláikból. Ezután se a börtönőrök,
se a rendőrök, se a katonaság nem tudta
őket megállítani. Átvették a hatalmat
a politikustól, legalább arra a kis időre,
amíg az lecserélte maszkját.

Nem én zártam be az ajtót

Biztosan nem én voltam, nem emlékszem.
Lehet, egy másik Én volt. Tudod,
nekem sokszor nem jutnak eszembe a szavak.
Régebben archívumba meg könyvtárba jártam,
hátha megtalálom őket. Tudni akartam,
mit csináltunk. Ne hidd el, de nekem
a te történeteid fontosabbak,
rád emlékszem. Mit mondtál?
Nem voltam tiszt az átnevelő táborban.
Miről beszélsz? Menj a pokolba az igaz történetekkel.
A fotóiddal és újságkivágásaiddal együtt!
Összekeversz valakivel. Vagy mindannyian
tisztak voltunk egy átnevelő táborban.
Talán azért tudsz rólam, mert te is ott voltál.
Én nem emlékszem magamra. Ne kínozz!
Olyan szerencsétlen és feledékeny vagyok.
Azt mondod, én zártam be az ajtót.

